

человѣкъ выкала, и искала отмыщеніе, и колко повѣче ще иска отмыщеніе Христовата кръвъ?! кръвъ-та на єдного Бога, който ако є видѣлъ на кръста, просалъ прощеніе: „Отче! ѡстави ѿмъ, не вѣдѣтъ бо что творѣтъ.“ [1] кога дойде съ славата си, ще иска отмыщеніе: „сѡди ми, Бѡже, ѿ разсѡди прѡ мою.“ (2) Размыслѣте, че Божіето правосѡдіе сѡди грѣховеы ви, и Божіата любовь отмыстава смърть-та на сына си, и тѣй сѡ бори противъ васъ Божіето правосѡдіе, и Божіата любовь, и има за васъ заедно сѡдъ, и отмыщеніе. И пакъ измѣрѣте любовь-та, която има къмъ сына си; та є бескрайна; измѣрѣте омразата, която има къмъ грѣха, който го є накаралъ да пожертвѣва такъвъ любезенъ сынъ; та є бескрайна; и отъ такъвази любовь, и отъ такъвази омраза, измѣрѣте какъвъ ще бѣде онзи сѡдъ, и онѡй отмыщеніе; ѡви! и кой може го измѣри! о сѡде! о дѡше!

ЧАСТЬ ВТОРА.

Пророкъ Даниилъ въ глава 7, и Богословъ Юаннъ въ 20 глава на Откровеніето говорятъ: че въ деньтъ на сѡдѣтъ сѡ отваратъ книги; тѣ сѡ онѣзи, въ които сѡ написаны работыты, които смы сторили презъ сичкыа си животъ, и стрѡва ми сѡ да сѡ дѣѣ. Въ єдната сѡ лошиты работы, които смы сторили, грѣховеы ни: въ дрѡгата добрыты работы, които смы сторили, добродѣтелиты ни.

Отъ напредъ сѡ отвара онаа, която обема грѣховеы ни: отъ єдната страна на книгата є написанъ грѣхътъ, който смы сторили съ сичкыты обстоятелства, на лицего, на времето, на мѣстото, и дрѡгыты. Ако пакъ и отъ среща є забелѣжено, че нѡй смы исповѣдали него грѣхъ, че смы сѡ показали, че смы сторили потрѣбеното издѡлженіе съ молитвы, съ посты, съ милостыни споредъ правилото, което ни є далъ Дѡховникътъ, правосѡдіето Божіе не дири отъ насъ счетъ за него грѣхъ. Дѡлгътъ є написанъ, нѡ написано є и издѡлженіето; отъ това когато въ тѡкашый животъ направимъ єдна добра исповѣдь, нека сѡ не страхѡваемъ въ бѡдѡшій сѡдъ. Тѣй ны ѡтѣшава, ѡтѣшеніето на грѣшныты, Божественый Златодетъ. „Гдѡ бо въ сѡй жѡзни, ѿсповѣдию ѡчистити грѣхъ възмѡжемъ: ѡхѡдимъ тѡдѡ чѡ-

[1] Лук. гл. 23, ст. 34. [2] Псал. 42, ст. 1.